

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Sukkerroedyrkingen og derigennem Fremstillingen af Sukker i Danmark er som Følge af det fortsatte Fald i Verdensmarkedsprisen paa Sukker nu bragt til at maatte ophøre, forsaavidt der ikke træffes særlige Foranstaltninger, der kan hindre Prisfaldet og atter gøre Produktionen rentabel saavel for Dyrkerne som for Fabrikkerne.

En Standsning af Sukkerproduktionen vil i første Række, foruden at tvinge ca. 8 000 Landbrugere til Omlægning af Avlingen, medføre, at et meget betydeligt Antal Personer bliver arbejdsløse.

Hvor stort et Antal Landarbejdere, der vil blive arbejdsløse, kan ikke med Sikkerhed angives, men man regner, at der til et Sukkerareal af ca. 30 000 ha, nemlig det dyrkede Areal i 1931, i Sæsonen beskæftiges ca. 10 850 Landarbejdere.

Fabrikkerne beskæftiger gennemsnitlig ca. 1 850 Arbejdere aarligt, og under Sukkerkampagnen ca. 5 000 Arbejdere. Endvidere beskæftiger Fabrikkerne 117 Funktionærer.

I anden Række vil en Standsning af den indenlandske Sukkerproduktion medføre en meget forøget Import af Sukker og derigennem beslaglægge betydelige Beløb i udenlandsk Valuta, hvilket under den nuværende Valutasituation maa anses for meget betænkeligt. Det kan oplyses, at det samlede Forbrug af Sukker i 1930 androg 184,2 Mill. kg, og at der heraf indførtes 44,4 Mill. kg.

Det maa endvidere tages i Betragtning, at de Landbrugere, der opgiver at dyrke Roer, vil gaa over paa anden Landbrugsproduktion, der ogsaa vil kræve nogen Import, og at de vil frembringe Produkter, der vil kunne eksporteres, men, naar Hensyn tages til den øjeblikkelige Eksportsituation, vil en Forøgelse af Eksportmængden formentlig kun virke til at trykke Priserne. Iøvrigt skal henvises til den som Bilag I trykte Oversigt over Sukkerproduktionen.

For at hindre denne truende Udvikling af Forholdene er der i 1930—31 forsøgt en Ordning, hvorefter Staten ydede Tilskud til Roedyrkerne, hvis en bestemt Pris pr. Dobbeltcentner ikke blev op-

naaet i det frie Marked. Denne Ordning gik ud paa, at der af Statskassen stilledes et Beløb paa højest 1 200 000 Kr. til Raadighed som Tilskud til Dyrkerne, at fordele imellem disse i Forhold til den af hver enkelt Dyrker avlede Mængde Roer. Det var en Betingelse, at der dyrkedes et samlet Areal paa 60 000 Tdr. Land (ca. 33 120ha), dyrkedes der mindre, skulde Tilskudsbeløbet reduceres forholdsmæssigt. Tilskuddet skulde bortfalde for alle Dyrkere, dersom den samlede Betaling, som Dyrkerne ved een af Fabrikkerne opnaaede i Henhold til Kontrakterne, maatte overstige 2 Kr. pr. Dobbeltcentner Roer; der kunde derhos ikke som Tilskud udbetales nogen Dyrker mere pr. Dobbeltcentner Roer end det Beløb, som ved den højest betalende af Fabrikkerne manglede i, at denne Fabriks samlede Betaling (Tantième m. m.) til deres Dyrkere naaede 2 Kr. pr. Dobbeltcentner, men vel mindre, idet der, som foran nævnt, var sat Grænser for Størrelsen af det samlede Tilskudsbeløb; der blev saaledes ikke givet Dyrkerne nogen Garanti for, at de vilde opnaa 2 Kr. pr. Dobbeltcentner.

Det Beløb, der ialt er blevet udbetalt som Tilskud, har andraget knapt 1 165 000 Kr. fordelt paa en samlet Sukkerroemængde af ca. 10 275 000 Dobbeltcentner, saaledes at Tilskuddet pr. Dobbeltcentner har andraget ca. 11 $\frac{1}{3}$ Øre, nøjagtig 11,33391 Øre.

Denne Ordning gav imidlertid ikke det forønskede Resultat, idet Roedyrkerne som Følge af Prisfaldet ikke opnaaede tilstrækkeligt til, at Dyrkingen kunde betale sig. For 1931—32 var det ikke muligt at gennemføre nogen Ordning med Støtte fra Statens Side, og denne Kampagne har givet saa daarlige Resultater for Dyrkerne, at en stor Del af dem nu end ikke kan opnaa den fornødne Kredit til Anskaffelse af Kunstgødning og Frø til Udsæd.

Regeringen har derfor ment, at ekstraordinære Foranstaltninger er paakrævede, og der foreslaas nu for den kommende Sukkerkampagne indført en Ordning, i Henhold til hvilken Staten efter forud afsluttet Overenskomst giver bestaaende Sukkerfabrikker og Raffinaderier, nemlig A/S De danske Sukkerfabrikker, Sukker-